

Posudek vedoucího

diplomové práce

Ondřeje Sišky

na téma

Rozhodčí řízení v České republice

Diplomant předložil práci o celkovém rozsahu 66 stran vlastního textu, k němuž připojil seznam použité literatury a judikatury, jakož i shrnutí – summary v češtině a angličtině. Z tohoto hlediska práce vyhovuje požadavkům kladeným na práce daného druhu.

Využití prameny jsou dostatečné a poznámkový aparát je přiměřený.

Zvolené téma je aktuální, problematika rozhodčího řízení jako zásadní kategorie alternativních metod řešení sporů prochází v rámci legislativního vývoje významnou proměnou, která si zasluhuje patřičnou pozornost, ať jde o drobnější změny či změny zásadní, a to i tu negativní, která záběr práce zásadně postihuje, totiž upuštění od možnosti rozhodčího řízení v oblasti spotřebitelských sporů.

Cíl práce, který si autor v úvodu práce uložil, se mu v rámci tématu daří naplnit. Lze tedy konstatovat, že autor dané téma obsáhl.

Autor práci systematicky člení (vedle obvyklých úvodu a závěru) – do devíti kapitol, ve kterých se postupně zabývá samotným pojmem a charakteristikou rozhodčího řízení, pojmem arbitrability, rozhodčí smlouvou, rozhodci, rozhodčím řízením jako takovým, rozhodnutím v rozhodčím řízení, zrušením rozhodčího nálezu soudem, výkonem rozhodčího nálezu, na závěr pak činí povinnou úlitbu řízení před rozhodčí komisí spolku. Autor tak obsáhne téma práce komplexně. Práce je z hlediska systematiky bez nedostatků. Autor pracuje s literaturou i judikaturou, jejichž výběr lze označit za odpovídající a dostačující. Práce je zpracována přehledně a potvrzuje jazykovou úroveň autora. Práce rovněž neobsahuje věcné chyby, které by bránily její obhajobě.

Autor mohl při zpracování tématu – zejména s ohledem na použitou literaturu – přistoupit k jiné metodě než jen popisu, vlastní názory zaujímá na menším prostoru, než by dané téma vyžadovalo.

Práce tedy vyhovuje požadavkům kladeným na práce daného druhu a lze ji připustit k obhajobě.

V jejím rámci nechť se autor vyjádří k následujícím otázkám:

V teorii nepanuje ohledně zásadní otázky koncepce rozhodčího řízení shoda – k jaké variantě se autor přiklání, a jak tento závěr ovlivňuje vědomí specifik arbitráže ve spotřebitelských sporech (dle právní úpravy před novelou i de lege ferenda)?

Trvá autor na závěru, že rozhodčí nález není opatřován doložkou vykonatelnosti?

Práci předběžně klasifikuji velmi dobře.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.
vedoucí práce

V Praze dne 3. 5. 2017